

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 7. De Inferno.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](#)

Quām dignus est infelicitate sua , qui hacten
felicitate privatur; quia neglexit tantum
bonum , quod tantillo sibi pretio compa-
rare poterat.

Pete a Domino nostro particeps fieri felicis
hujus Benedictionis , quae erit hereditas Electo-
rum ipsius , quia eam sanguinis sui pretio tibi
meritus es: sed ut cum illis benedicaris , oportet
te , sicut ipsi , vivere.

Mihi quoque , obsecro , ut benedicas.

Gen. 27. 38.

Qui enim modò libenter audiunt , & se-
quuntur Verbum Crucis , non timebunt ab
auditione æternæ damnationis. *Imit.*

Christi lib. 2. c. 12.

DIES VII.

De Inferno.

I.

Cælestis Paradisus locus est omnia com-
prehendens bona : Infernus locus est
omnia complectens mala ; cum me tibi o-
stendero , & donavero , dicebat Deus Moy-
si , omnia tibi bona ostendam , & donabo .
Sic damnatus , cum Deum perdit , omnia
bona perdit , & omnibus malis obruitur ;
non est pars in ejus corpore , nec facultas

B 3

in

October.

in anima, quæ peculiare suum tormentum non habeat. Ipsius oculi cruciantur horrendis tenebris, & continuis lachrymis; ipsius aures clamoribus, ululatibus, & horrendis blasphemis, in quas, cum ipse prorumpit, tum ab alijs audit; ipsius gustus rabida fame, fitique, odoratus intollerabili fætore, tactus ardore ignis devorantis; ipsius imaginatio horrendis spectris; appetitus assiduo conflitu crudelissimorum, & violentissimorum animi motuum; memoria recordatione præteritarum voluptatum, quas cum presentibus tormentis comparat; ipsius denique voluntas motibus sibi invicem prorsus oppositis, desiderijs vehementissimis, at penitus inutilibus torqueatur. Inveniturne major infelicitas, quam semper velle, quod nunquam erit, à pennis videlicet liberari; & nunquam velle, quod semper erit; nimirum ardere, & pati. Intellectus denique crudelissimus, & fastidio plenis considerationibus, assidueq; miserrimi sui statutis memoria punietur. Ah! Domine, quis poterit comprehendere potestatem iræ tuæ, ejusque esse

Psal 89.

v. 11. & 12. Etus exprimere?

II. Infernus non tantum est malum universale, sed malum insuper omnis intermissionis, & mitigationis expers. Intermis-

missione caret, quia nec Deus, qui author
est pænarum reprobis inflictarum, nec dæ-
mones eorum tortores unquam fatigan-
tur, & ij, qui tormentorum istorum sunt
scopus, eorumque peccata, velut suppli-
ciorum causa, persistent semper. Infer-
nus in omnem æternitatem damnato idem
prorsus erit, qui primo momento est, quo
in illum præcipitatur. Pœna damnato-
rum malum est nullam interruptionem, &
solatium admittens. In hac vita non in-
venitur malum, quantumcunque grande
id sit, quod non aliquid relaxationis, aut
levaminis habeat. Si violentum est, du-
rare longo tempore non potest; si violen-
tum non est, tolerabile est: sed in inferno
violentia diuturnitate non minuitur. Pa-
radisus cælestis est bonum quoddam pu-
rum sine permixtione ullius mali; infer-
nus est malum purum absque permistione
ullius boni. Potestne minus inveniri le-
vamen illo, quod flagitabat perversus ille
Dives, guttam videlicet aquæ ad refrige-
randam linguam suam igne devorante suc-
censam? & Abraham, vir ille charitatis a-
deò studiosus eam ei negat: Recordare,
ajebat ipsi, te nullam tibi, cum viveres,
voluptatem negasse: idcirco nulla tibi
nunc conceditur.

October.

III. Infernus non malum duntaxat est
vniversale, & omni carens levamine, sed
omnis etiam spei expers. Quantumvis
malum aliquod grave sit, solamur nos, bre-
vi nos eo liberandos: spes ipsa licet vana,
licet fallax, malum mitigat. Solamur
nos, nosmetipso decipiendo. At da-
mnatus spem habere non potest, ne falla-
cem quidem: quovis momento cogitat,
nihil sibi sperandum. Quam crudelis cogi-
tatio! multum pati, multumque sperare,
est parum pati. Pati parum; sed sperare
nihil, est multum pati: sed pati multum,
& sperare nihil, omnium misericarum con-
geries est; atque haec est fors damnatorum,
qui pro haereditate sua, praeter desperatio-
nem nihil habent. Eo tandem devoluuntur
spes fallaces pœnitentiæ, qua dæmon nos
iudicat, qua nobis ipsis blandimur, &
quæ, cum efficiat, ut vitæ emendationem
semper procrastinemus, sub obtentu, de
ea commodiore tempore cogitandi, nos
impedit, ut ad bonam frugem non redea-
mus.

*Statue velut leves tibi proponere omnes pœ-
nas, queis pœnitentia te subiicit, cum tueatur
te adversus pœnam adeò horrendam, ut est illa
infernī.*

Quis

Quis novit potestatem iræ tuæ , & præ Octobr
timore tuo iram dinumerare. Psal. 89. 11.

& 12.

Quid tam miserum, quām semper velle,
quod nunquam erit ; semper nolle, quod
semper erit. Bern. de Consid.

DIES VIII.

Incitamenta , & Affectus Contritionis.

I.

TU, Domine, me non creāsti, nisi, ut te
amarem, ut tibi servirem, & salutem
æternam obtinerem : & ego vixi, quasi in
mundum non venissem, nisi, ut te offen-
derem, & damnationem sempiternam in-
currerem. Si enim ita se res non haberet,
potuissimne vitam meam aliter institue-
re ? tu nihil omisisti, quo me ad tibi ser-
viendum, tēque amandum obstringeres ;
omnia media mihi suppeditarāsti, ut me ad
hoc præstandum juvares ; ad hoc impellere
me voluisti tuis beneficijs, ad hoc ursisti
me tuis gratijs. Sed, proh dolor ! omnia hæc
media neglexi, & beneficijs nonnisi tur-
piter ingratū, & gratijs tuis nonnisi jugiter
perfidum animū rependi ; imò ex ipsis tuis

B 5

be-